

DUCHOVNÉ OZVENY

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

ročník V.

September 2002

číslo 9

Priatel'ia,

presunuli sme sa do druhej polovice roka. Ešte pred príchodom mesiacov, ktoré končia na príponu -ber: september, október, november, december, sme začali zo zberom úrody. Nie je to už, čo zažívali ľudia voľakedy, kedy od úrody neraz záležal hlad či sýtosť celej rodiny. Ale predsa len je to zber toho, čo človek nasial, ľudská starostlivosť zušľachtila a Boh požehnal. Tento obraz prírody, do ktorej treba neprestajne vkladať, starať sa, ktorá nepozná dovolenky, ktorá neprinesie vždy to, čo sme chceli a čakali... to je aj obraz ľudského života. Napriek tomu, že je čas siať a čas zberať, musíme sa aj neprestajne snažiť, neprestajne siať i neprestajne zberať. A platí to aj v sfére ducha. Nie je to len škola, nie sú to len voľby, nie sú to len naše domy... Čo sejeme do svojich vzťahov, čo dávame životu, to viac či menej budeme aj žať. Tak ako v prírode, aj v živote je tento proces dlhodobý, celoživotný.

vždy, keď sa začína jeseň, keď sa zberajú plody a žltnú listy, ale tiež aj keď sa niečo podstatné – pripomínajúce s'atie – deje, mám pocit, že rozumiem ľuďom, ktorí majú aj strach a pocit, že neraz je ten svet silnejší a my len sejeme a nevieme, čo vzíde. Všetkým by som rád pripomenul slová, ktoré mi neraz dávajú pokoj. Pochádzajú od spisovateľa Saint – Exupéri: „Možno existujú lepšie svety. Ale tento je ten nás.“

Peter Cibira

Modlitba mladých

Pane, osviet mi rozum!

Srdce mi je preplnené veľkými túžbami.

Chcel by som byť všetkým... a potom zasa ničím...

Chcel by som byť vesmírnym letcom, námorníkom, inžinierom, vedcom...

Cítim, že celý svet mi je otvorený. Ako túžim zovrieť ho do náručia!

Apoštolát modlitby na mesiac september:

- **Všeobecný:** Za deti a mládež v katolíckych školách, aby v priebehu svojho štúdia našli silných a múdrych vychovávateľov, ktorí im pomôžu rásť v náboženskom presvedčení a v zdravom postoji k životu.
- **Misijný:** Aby Duch Svätý pôsobením Cirkvi a cirkevných spoločenstiev pomohol obom štátom Kórejského poloostrova znovu objaviť hlboké dôvody pre ich zmierenie.
- **Úmysel KBS:** Za mládež, aby radostne prijímala kresťanskú formáciu podľa učenia Učiteľského úradu Cirkvi.

A predsa...

Cítim aj to, že nielen z chleba žije človek.

Nechcel by som pracovať len na chlieb.

Chcel by som dokázať čosi viac, oveľa viac:

chcel by som robiť dobro na svete.

Je toľko prác, pri ktorých človek nič neriskuje.

Ja by som chcel veľa riskovať.

Chcel by som žiť pre druhých!

Preto, Pane, pošli mi Ducha Svätého!

Veľmi potrebujem jeho svetlo!

Významný duchovný otec a bernolákovec Ján Albrecht

Medzi významné osobnosti zo začiatku 19. storočia patrí aj Ján Albrecht, ktorý bol v Suchej nad Parnou farárom v r. 1794-1829.

Ján Albrecht, kňaz hlbokoj viery a širokého srdca, narodil sa 27.7.1763 v Uníne (okr. Skalica). Po ukončení gymnázia v Skalici študoval teológiu (posledný ročník na generálnom seminári v Bratislave). Po kňazskej vysviacke 26.10.1788 bol kaplánom v Častej, od 29.11.1792 farárom v Mysleniciach a po dvoch rokoch od 9. júla 1794 farárom v Suchej nad Parnou. Od 5.2.1802 bol aj dekanom smolenického dekanátu.

V matrike študentov má záznam o znalosti slovenčiny „na najvyššom stupni“ a hovoril (stredne) aj nemecky.

V Suchej nad Parnou strávil 35 plodných rokov ako kňaz, katechéta, ľudovýchovní pracovník a bojovník proti alkoholizmu. Jeho krásne a na myšlienky bohaté kázne boli plné viery.

Ako priaznivec bernolákovcov stretávame jeho meno vo Fándlyho „Responsum Deborae Nudipolitani...“, kde je uvedený aj „pastír suchowski“, teda Ján Albrecht. Fándlyho báseň „Hlas radosti ai winšu“ z roku 1805 je tiež jemu venovaná. „...Witáme z radostú Albrechta, chceme mat podobného (prívetiwosť, umení geho, Láska, Dobrota, čnosťmi) ozdobená osoba, sľubuge nám Lásku braterskú (úffame Albrecht bude Palšowiča nasledovník) swích

bratrow mil'ovník, bude podpora, ochrana všem nám...“ To sú slová z básne, keď sa Albrecht stal dekanom.

Dnes sa už vie, že vo Fándlyho básni oslovenie „Janko bratříčku poďekováni mé, mug winš na den mena Twogeho...“ patrilo Jánovi Albrechtovi, veľmi dobrému priateľovi Juraja Fándlyho.

Veľa by sa dalo písať o Jánovi Albrechtovi, ktorý hovoril, kázal a písal bernolákovčinou. Aj keď, žiaľ, nezachovalo sa toho veľa po ňom, ale súčasníci potvrdzujú aj jeho literárnu činnosť. Časť cennej korešpondencie s kanonikom Jurajom Palkovičom je uchovaná v Archíve Spolku sv. Vojtecha.

Ján Albrecht keď videl mnohé nedostatky vo výchove i vo výučbe, žiadal zriadenie kaplánskej stanice. Na ten cieľ sám zložil základinu a podobne (na jeho návrh) aj gróf Ján Pálfi. A tak od roku 1803 pôsobili v Suchej nad Parnou aj kapláni, čím sa rozšírilo vyučovanie náboženstva, ale aj práca v spolkoch a pod.

Vyčerpaný svedomitou a záslužnou prácou za Cirkev i národ, Ján Albrecht zomrel 66-ročný 14. septembra 1829. Pochovaný bol v krypte farského kostola v Suchej nad Parnou.

R.I.P.

Hadrián Radváni

SPEVÁCKY ZBOR A DYCHOVKA V HABOVKE

Tento rok bol pre Spevácky zbor a Dychovú hudbu Suchovanku v znamení osláv a koncertných vystúpení. Každému účinkovaniu predchádza nespočetne veľa hodín sústredenia a nácvikov, veľa osobného voľna a často aj sebazapretia každého člena súboru. Ak sa vystúpenie vydarí, sme všetci spokojní. Po úspešnom účinkovaní pri príležitosti 30. výročia založenia SZSZ a 80. výročia založenia Suchovanky sme sa rozhodli spoločne urobiť koncert aj mimo našej obce. Zvolili sme si rodisko nášho bývalého pána farára Dr. Martina Ondroša - Habovku. Prežili sme 3 dni pod Roháčmi na Orave a dnes môžeme povedať, že aj napriek nepriaznivému, upršanému počasiu nám zostalo veľa pekných zážitkov a spomienok,

na ktoré budeme dlho spomínať. Navštívili sme Oravský Podzámok, Drotárske múzeum v Budatíne, Múzeum oravskej dediny - skanzen v Zuberci. Tí, ktorí si trúfli a bola nás väčšina, absolvovali aj turistiku - prešli sme Juráňovou dolinou, ktorá patrí medzi najkrajšie doliny nielen na Slovensku, ale aj v zahraničí. Na ceste domov sme sa ešte zastavili v Tepličke nad Váhom, prezreli sme si pozostatky Žofie Bosniakovej. V nedeľu 11. augusta sme spolu s Dychovkou účinkovali na sv. omši v Habovke a po sv. omši nás čakalo vystúpenie vo farskom kostole. V Habovke už pár dní pred našim príchodom trávil dovolenku starosta obce p. Ľudovít Štefánek.

Bolo len samozrejmosťou, že koncert uviedol a veľmi pekne a zaujímavo porozprával poslucháčom o histórii našej obce. Vyzdvihol osobu p. Dr. Martina Ondroša, ktorý bol v Suchej nad Parnou veľmi obľúbeným farárom a ako jediný, ktorý nebol rodákom z našej obce, bol medzi ocenenými a získal „Čestné občianstvo“ IN MEMORIAM pri príležitosti 750. výročia 1. písomnej zmienky.

Koncert sa nám vydaril, starosta obce Habovka poďakoval za účinkovanie Speváckeho zboru a Dychovky, za spestrenie nedeľného, sviatočného dňa a všetci sme si sľúbili, že do Habovky sa ešte vrátíme a nielen obdivovať prírodu.

T.H.

Interview s Bohom

„Pod' ďalej“, povedal Boh. „Tak ty by si chcel so mnou urobiť interview?“

„Ak máš čas“, povedal som.

Boh sa usmial a odpovedal:

„Môj čas je večnosť, a preto je ho dosť na všetko. A na čo sa ma vlastne chceš opýtať?“

„Čo ťa na ľuďoch najviac prekvapuje?“

Boh odpovedal:

„To, že ich nudí byť deťmi, a tak sa ponáhľajú, aby dospeli, a keď sú dospeli, zase túžia byť deťmi.

Prekvapuje ma, že strácajú zdravie, aby vyrobili peniaze, a potom utrácajú peniaze za to, aby si dali do poriadku svoje zdravie.

Prekvapuje ma, že sa natoľko strachujú o budúcnosť, že zabúdajú na prítomnosť, a tak vlastne nežijú ani pre prítomnosť, ani pre budúcnosť.

Prekvapuje ma, že žijú, akoby nikdy nemali zomrieť, a umierajú, ako keby nikdy nežili.“

Boh ma zobral za ruky a chvíľu sme mlčali.

Potom som sa opýtal:

„Čo by si chcel ako rodič naučiť svoje deti?“

Boh sa usmial a odpovedal:

„Chcem, aby poznali, že nemôžu nikoho donútiť, aby ich miloval. Môžu len dovoliť, aby ich druhí milovali.

Chcem, aby poznali, že najcennejšie nie je to, čo v živote majú, ale koho majú.

Chcem, aby poznali, že nie je dobré porovnávať sa s druhými.

Každý bude súdený sám za seba, nie preto, že je lepší alebo horší ako iný.

Chcem, aby poznali, že bohatý nie je ten, kto má najviac, ale ten, kto potrebuje najmenej.

Chcem, aby poznali, že trvá len pár sekúnd spôsobiť ľuďom, ktorých milujeme, hlboké zranenie, ale trvá veľa rokov, než sa takéto zranenia uzdravia.

Chcem, aby sa naučili odpúšťať, odpúšťať skutkom.

Chcem, aby vedeli, že sú ľudia, ktorí ich veľmi milujú, ale ktorí nevedia, ako svoje city vyjadriť.

Chcem, aby vedeli, že za peniaze si môžu kúpiť všetko okrem šťastia.

Chcem, aby poznali, že opravdivý priateľ je ten, kto o nich všetko vie, a napriek tomu ich má rád.

Chcem, aby poznali, že vždy nestačí, aby im odpustili druhí, ale že oni sami musia odpúšťať.“

(prevzaté z internetu)

Okamih detí

Kedy sa začína výchova? Kedy začína vnútorný duševný život? Klasici hovoria, že nikdy nie je zavčasu začať s výchovou. Dnešná veda nepochybuje o tom, že život začína oveľa skôr ako je okamih narodenia. Náš matrikový počiatok ľudského veku je síce veľmi praktický a dlhými vekmi utvrdený, ale nie je tak jednoznačne zdôvodnený, ako by sa nezasvätenému pozorovateľovi zdalo. Nové objavy nám jasne ukazujú rozhodujúci význam prijatia dieťaťa a jeho matkou a tiež dôležitosť kontaktu s dieťaťom pred jeho narodením. Dnešné matky sú vedené k tomu, aby primeraným spôsobom, dotykom, rečou, komunikovali s dieťaťom už pred jeho narodením. Existuje totiž obrovský svet neverbálnej komunikácie, ktorého zákonitosti treba brať vážne. Dieťa už pred narodením má svoj duševný život, svoje reakcie, svoje radosti i strachy. Jeho najväčším vnútorným nepriateľom je nesprávne správanie zo strany matky. To je častou príčinou jeho neskorších duševných porúch a negatívnych postojov.

Už od prvých dní začína zárodok naväzovať s matkou prvé vzťahy, ktoré budú neskôr dôležité pre ďalší zdravý vývoj. Embrio sa zúčastňuje na všetkom, čo ovplyvňuje jeho matku: na radosti, vzrušení, strachu a starostiach atď. Všetko sa to odráža na rytme srdiečného pulzu, na krvnom obeh... Maličké telo zachytáva od matky všetky signály.

Asi po ôsmich týždňoch je telíčko dotvorené. Je tu všetko: ruky, nohy, vnútorné orgány, očné viečka... Pritom má plod veľkosť iba troch centimetrov. začína cítiť dotyky okolo úst. Začínajú sa vyvíjať jeho čuchové a chuťové zmysly. Začína fungovať jeho zmysel pre rovnováhu a rozvíja sa sluch, takže o niekoľko týždňov môže počuť hlasy svojich rodičov. A dokonca začína pohybom reagovať. Cíti, aj keď trochu inak ako my, či si ho rodičia prajú, či ho chcú a či ho milujú. Isté je, že tieto ranné zážitky majú veľké dôsledky pre jeho budúci život.

Už od desiateho týždňa, kedy je veľkosť plodu len 10 cm, začína mať stále väčší vplyv na jeho vývoj okolie a skúsenosti. Cíti dotyky matky, jej polohu. A každý takýto signál pomáha rozvíjať mozog. Začína cvičiť svojím telom, čo zas rozvíja jeho nervový systém. Už si môže urobiť svoje „pohodlie“. Ale nedokáže sa vyrovnáť so všetkým. Je bezmocné voči nedostatku kyslíka, čo sa môže stať vtedy, keď je matka vystavená silným psychickým záťažiam, tiež je bezmocné voči zárodkom chorôb, ktoré má matka, voči vrozeným vlastnostiam, ktoré bránia jeho rozvoju.

V poslednom mesiaci pred pôrodom dostáva dieťa od matky obranné látky proti niektorým chorobám, ale vníma i pocity, ktoré mu matka odovzdáva. Od nich bude vo veľkej miere závisieť jeho duševné a telesné zdravie. Veľmi pozitívne je, ak dieťa počuje hlas svojho otca – jeho hlas bude po narodení mocným utišujúcim prostriedkom.

Horšie ako občasná strachy matka, jej úzkosti, je matkino odmietanie dieťaťa. Svoj negatívny postoj mu môže dať pocítiť tým, že zanedbáva svoje zdravie, je v neprestajnom napätí, hádkach... Mnoho výskumov potvrdzuje, že matky, ktoré svoje deti očakávajú s radosťou, majú zväčša bezproblémový pôrod. Ich deti sa ja neskôr javia ako duševne vyrovnanejšie. Naopak, ženy, ktoré svoje tehotenstvo prežívali s rozpornými pocitmi alebo dieťa nechceli, rodia častejšie s komplikáciami a ich život býva viac nervóznym a rozháraným. Samozrejme, že to nemusí tak byť vždy. Iba sa tým dokazuje, že neláska ubližuje dieťaťu už pred narodením.

Prevzaté z knihy: Doc. Dr. R. SMAHEL:
Domov prožit, domov vytváret, Olomouc 1995

Nekrológ

Sestra Lucia Marta Šajbidorová

narodená 18. 12. 1914 v Suchej nad Parnou
zomrela 4.8. 2002 v kláštore sv. Pia XI. vo Vrbovom

Suchá nad Parnou, dedinka blízko Trnavy, bola jej rodiskom. Bola dieťaťom vzornej kresťanskej rodiny. Pochádzala z troch detí. Vo farskom kostole bola pokrstená 20. decembra 1914. Za patrónku dostala sv. Martu, ktorej meno nosila.

Rodičia s láskou prijali malé nemluvňa, ktoré sa stalo Božím dieťaťom veľkej kresťanskej spoločnosti. Od útlej mladosti formovali jej dušu podľa kresťanských zásad „Miluj Pána Boha v každom bližnom. Preukazuj mu službu!“

V dobe dospievania často chodievala do Trnavy. Tam v kostole a na priestranstve, v okolí vídavala „biele sestry“, ktoré viedli domácnosť v kňazskom seminári a na biskupstve. Obdivovala ich zbožné láskavé jednanie s jednoduchými ľuďmi.

Ako 17-ročná sa prihlásila do ich spoločenstva za kandidátku. Prijali ju na skúšobnú dobu. Vypomáhala v Trnave v seminári v domácich prácach a osvojovala si prehĺbenie v kresťanskom živote.

Po dvojročnom pobyte v Trnave ju predstavené poslali na Sv. Kopeček ku obliečke. Dostala rehoľné meno Lucia. Tam prežívala noviciát (1933-35) v kruhu mnohých spolusestier, ktoré prišli zo Slovenska.

Ako mladá juniorka zostala v materinci, aby nadobudla prax pri ošetrovaní starších chorľavých sestier. Predstavení zistili jej záľubu v poskytovaní sesterskej lásky, preto ju poslali na odbornú zdravotnú školu do Bratislavy (1937-41).

Po získaní kvalifikácie zastávala úlohu zdravotnej ošetrovateľky v ústavoch v Modre, v Trnave, v Košiciach,

ktoré viedli naše sestry. Keď v rokoch 1946-48 bola pridelená našim sestrám práca v Likierskej nemocnici a v rokoch 1949-61 v Šahách, nastúpila tam ako hlavná zdravotná sestra. Podobne túto úlohu mala i v Ústave sociálnej starostlivosti pre oligofrenné deti v Skalici pri Litoměřiciach (Čechy) v rokoch 1965-77.

Iba nedobrovoľné sústredenie v Charitnom domove pre sestry v rokoch 1961-65 v Slovenskej Ľupči prerušilo jej ošetrovateľskú prácu. V tých rokoch boli sestry na príkaz režimu odstránené z nemocníc a dané pod správu Povereníctva pre veci cirkevné.

Sestra Lucia vynikala veľkou svedomitosťou vo svojej práci. Tichý úsmev sprevádzal každé jednanie so spolublížnymi a spolusestrami. Túto čnosť si vyprosovala v modlitbách pred Bohostánkom. Tam prekľáčala mnoho voľných chvíľ.

„Vo všetkom vidieť Božiu vôľu“ - to bolo jej životným heslom. Toto jej dodávalo veľkú trpezlivosť v posledných mesiacoch života, ktoré prežila na nemocničnom lôžku.

Tíško usnula v Pánovi dňa 4. augusta 2002 v nedožitých 88. rokoch svojho života.

Odpočinitie večné daj jej, Pane!

júl a august v našej farnosti

Pokrstení:

- * 28.12.1982, Alexandra Žofčíková, Trnava
- * 14. 6.2002, Martin Fridrich, Suchá
- * 20. 5.1999, Vladimíra Kabaňová, Suchá
- * 20. 5.2002, Tamara Kabaňová, Suchá
- * 6. 6.2002, Adam Suchán, Suchá
- * 7. 6.2002, Veronika Planétová, Košolná
- * 11. 7.2002, Timotej Fandl, Košolná
- * 19. 7.2002, Ondrej Silný, Zvončín
- * 20. 7.2002, Jarmila Hečková, Košolná
- * 20. 1.2002, Johana Hečková, Suchá
- * 18. 5.2002, Adam Mesiček, Košolná

Zosnuli:

- + 21. 6., František Ferenčák, Suchá, 79.r.
- + 2. 7., Matilda Remžová, Zvončín, 74.r.
- + 8. 7., Ján Remža, Suchá, 84.r.
- + 12. 7., Mária Minarovičová, Zvončín, 73.r.
- + 13. 7., Terézia Zuščíková, Zvončín, 63.r.
- + 22. 7., Anton Červenka, Košolná, 68.r.
- + 4. 8., Štefan Jankto, Suchá, 65.r.
- + 11. 8., Štefan Ftačník, Suchá, 74.r.

Sviatosť manželstva uzavreli:

- 6. 7., Roman Šamaj a Alexandra Žofčíková
- 20. 7., Chad Edward Tressel a Ivana Sládeková

Ahoj decká!

Tak čo na to hovoríte, už je koniec prázdnin! Hrozné však? Ubehli tak neskutočne rýchlo, že som to ani ja nestihol zaregistrovať. Chodil som po výletoch a zažil veľa dobrodružstiev, ktoré sa vždy skončili dobre. A koľko nových kamarátov som si našiel. Určite ste sa

teraz pousmiali a povedali ste si: „Aké prázdniny a výlety a ešte aj dobrodružstvá môže taký malý mravček zažiť?“ Veru by ste sa čudovali! Ak neveríte, čítajte ďalej a dozviete sa. Ale ešte niečo. Dúfam, že ani vy ste neostali pozadu a máte veľa spomienok na prázdniny. A bol by som veľmi rád, keby ste sa podeli o svoje príbehy so všetkými čitateľmi.

Škola. Brrr! Hrozné slovo. Ale keby školičky nebolo boli by sme hlúpy, a vôbec by ste si neprečítali to, čo tu ja teraz píšem. A komu by ste rozprávali svoje prázdninové príbehy, keď nie svojim spolužiakom a učiteľom? Takže hor sa do školy!

A teraz, môj sľúbený príbeh.

Príbeh sa odohral ešte začiatkom prázdnin. Bol krásny slnečný deň a vybrali sme sa (ja a moji štyria najlepší kamaráti) na takú malú túru. Neďaleko nášho mraveniska sú krásne hory. A aké veľké skaly sú tam!? Veľmi radi sa s kamarátmi šplháme po skalách. Takže sme vyrazili. Cesta bola namáhavá ale veselá. Pri dobrej nálade sa dá všetko dobre zvládnuť. Lenže sme vôbec ani netušili, čo nás čaká.

Keď nám chýbal len kúsok, aby sme zdolali vrchol, objavila sa veľká prekážka. Zostali sme ako obarení. Zrazu pred nami stál ozrutánsky had. Tvárou v tvár sme stáli proti sebe a nevedeli čo robiť. A urobili sme dobre, že sme sa nepohli, pretože tým sme na seba neupúťali na seba takú veľkú pozornosť. Hadisko nás zazrel, ale keď sme sa viac nepohli tak sa len na nás pozeral a pomaly sa odplazil smerom do doliny. Keď bol už dosť ďaleko, vyštartovali sme takou rýchlosťou, že vôbec sme necítili únavu. O chvíľu sme sa už kochali krásnym výhľadom na krajinu. Mali sme strach keď sme sa vracali naspäť do doliny, ale našťastie sme toho ozrutánskeho hada už nestretli.

No, čo poviete, mohol to byť tragický príbeh, ale sa našťastie skončil dobre.

Dúfam, že vám sa takéto hrozné príbehy cez prázdniny nestali. Preto by som vás chcel poprosiť, aby ste sa podelili o ne s ostatnými deťmi. Píšte mi, už sa veľmi teším. Z vašich príbehov vyžrebujem jeden, a možno aj tri najlepšie a odmením ich. Uvidíte, že neobanujete.

A už je tu opäť škola

Akože inak, všetko má svoj koniec, aj úžasné letné prázdniny. Čoskoro opäť zasadneme do školských lavíc, ktoré sú už pripravené prijať svojich školákov. Je koniec sladkej nečinnosti, šantenia, či každodenných hier. Začnú povinnosti, ktoré musí absolvovať každý školák. Iste máte za sebou nádherné zážitky z táborov, prázdnin, dovoleníek s rodičmi či kamarátmi. Načerpali ste veľa nových síl a plní energie sa môžete vrátiť do školy - vášho druhého

domova. Po dvojmesačnej prestávke sa opäť stretnete so svojimi spolužiakmi a učiteľmi, s ktorými si budete mať čo povedať. Chvíľu možno potrvá, kým si opäť zvyknete pravidelne ráno vstávať, učiť sa a písať domáce úlohy, ale všetko má svoj čas a ten čas, kedy sa opäť vrátia povinnosti, je tu. Verte či nie, ale na čas strávený v škole, sú najkrajšie spomienky každého človeka. Nezabúdajte na Ježiška, On stojí vždy po vašom boku a drží nad vami ochrannú ruku, spolu

so svojou drahou Matkou Pannou Máriou, či je to cez prázdniny, alebo počas školského roka. Preto smelo a s radosťou vykročte do školy, lebo práve škola vám môže dať to, čo v živote budete veľmi potrebovať, a to je vzdelanie. V dnešnej ekonomicky príliš ťažkej dobe je vzdelanie najdôležitejšie, pravda, ak chcete získať prácu, ktorá by vás nielen uživila, ale taktiež bavila a naplnila šťastím a spokojnosťou. A tak žiaci - hurá do školy!

M.K.

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na september

Sv. omše v týždni

(Rozpis sv.omši je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Suchá – utorok - piatok 18.00;
Košolná - streda 17.00; Zvončín - štvrtok 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

1. septembra – 22. Nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

6. septembra – 1. piatok v mesiaci,

Suchá 18.00

7. septembra – 1. sobota v mesiaci,

Suchá 7.30

8. septembra – 23. Nedeľa v Cezročnom období

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

12. septembra – Meno preblahoslavenej Panny Márie

Suchá 18.00

15. septembra – 24. Nedeľa v Cezročnom období slávnosť titulu kostola v Košolnej, hody

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7.30 a 9.00; Košolná 10.30

22. septembra – 25. Nedeľa v Cezročnom období

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

29. septembra – 26. Nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

júl a august v našej farnosti

Údaje sú uvedené na 4. strane

SEPTEMBER 2002

Cezročné obdobie

Ne 1 22. nedeľa v Cezročnom období

Po 2 Ingrida

Ut 3 Gregor Veľký, pápež, učiteľ Cirkvi

Št 4 Rozália

Št 5 Viktorín

Pi 6 Zachariáš

So 7 Košickí mučeníci

Ne 8 23. nedeľa v Cezročnom období

Po 9 Peter Claver, kňaz

Ut 10 Mikuláš Tolestínsky

Št 11 Bystrík

Št 12 Meno preblahoslavenej Panny Márie

Pi 13 Ján Zlatoústý, biskup, učiteľ Cirkvi

So 14 Povýšenie svätého kríža

Ne 15 24. nedeľa v Cezročnom období

Po 16 Kornel, pápež a Cyprián, biskup, mučeníci

Ut 17 Róbert Bellarmin, biskup, učiteľ Cirkvi

Št 18 Jozef Kupertínsky (Kántry)

Št 19 Január, biskup, mučeník

Pi 20 O.K.Taegon a P.Ch.Hasang a spol. muč. (Kántry)

So 21 Matúš, apoštol, evanjelista (Kántry)

Ne 22 25. nedeľa v Cezročnom období

Po 23 Linus, pápež

Ut 24 Panna Mária de Mercede

Št 25 Kleofáš

Št 26 Kozma a Damián, mučeníci

Pi 27 Vincent z Pauly, kňaz

So 28 Václav, mučeník

Ne 29 26. nedeľa v Cezročnom období

Po 30 Hieronym, kňaz, učiteľ Cirkvi

Výročia,

významné cirkevné akcie

9.9. biskupská vysviacka Mons. ThDr. František Tondra, diecézny biskup (1989), Spiš

9.9. biskupská vysviacka Mons. Dominik Kaľata, pomocný biskup vo Freiburgu (1955), Nemecko

15.9. biskupská vysviacka kardinál Jozef Tomko, bývalý prefekt Kongregácie pre evanjelizáciu národov (1979), Rím

18.9. biskupská vysviacka Mons. ThDr. Marián Chovanec, pomocný biskup (1999), Nitra

25.9. biskupská vysviacka Mons. ThDr. Tomáš Galis, pomocný biskup (1999), Banská Bystrica

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza poslednú nedeľu, s dátumom nasl. mesiaca.
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 033 / 558 01 44.
Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, administrátor
S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok